

nansiering indenfor sektoren, dels gennem Landsbyggefonden, dels gennem de decentralt opbyggede stødpudekapitaler.

Jeg vil i øvrigt henvise til den tidligere by- og boligministers besvarelse af bl.a. spørgsmål S 3658 af 1. september 2000, hvoraf fremgår, at spørgsmålet om anvendelsen af sektorens fremtidige indtægter vil blive taget op, når der foreligger et grundlag i form af en samlet analyse af den almene sektors økonomi.

Spm. nr. S 2018

Til by- og boligministeren (12/3 01) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren redegøre for, på hvilken måde den almene sektor i dag sikrer økonomisk dårligt stillede en god og sund bolig til en overkommelig pris?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 2016.

Svar (19/3 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Som jeg var inde på i min besvarelse af spørgsmål S 2016 har den almene sektor til opgave at tilvejebringe og administrere boliger, der kan betales af personer med almindelige indkomster. I denne forbindelse sikres det gennem den offentlige støtte til byggeriet, at også grupper med lave indkomster kan betale en overkommelig husleje.

Som følge af den offentlige støtte har sektoren endvidere en særlig boligsocial forpligtelse, som varetages via den kommunal anvisningsret. Reglerne om kommunal anvisningsret betyder, at kommunalbestyrelsen har anvisningsret til indtil hver 4. ledige familiebolig til løsning af påtrængende boligsociale opgaver, hvilket normalt vil sige akut bolignød. Herudover kan kommunalbestyrelsen og den enkelte almene boligorganisation aftale, at anvisningsretten udvides til indtil 100 pct. af de ledige boliger – den såkaldte aftaleregulering.

I forlængelse heraf viser undersøgelser da også – bl.a. Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse af situationen på boligmarkedet fra september 2000 – at beboerne i den almene sektor sammenlignet med det øvrige boligmarked generelt har en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet, en ringere indkomstudvikling, betydelig lavere formuer og er langt mere afhængige af de offentlige indkomstoverførelser. Og at udviklingen siden Winther-udvalgets kortlægning af sektoren i 1985 er gået i den forkerte retning.

Jeg kan endvidere henvise til min besvarelse af spørgsmål S 2017 vedrørende sektorens selvfinansiering.

Spm. nr. S 2019

Til by- og boligministeren (12/3 01) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt den almene sektor udøver en regulerende indflydelse på huslejeniveauet i almindelighed de steder, hvor den bliver tilstrækkelig omfangsrig?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. S 2016.

Svar (19/3 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Huslejen i det almene byggeri fastsættes efter balanceløseprincipper. Det indebærer, at den samlede leje i en boligafdeling til enhver tid skal være fastsat således, at den giver afdelingen mulighed for af sine indtægter at afholde de udgifter, der er forbundet med driften, herunder til foreskrevne bidrag og henlæggelser. Huslejen fastsættes derfor principielt uafhængigt af efterspørgslen.

I langt hovedparten af det private udlejningsbyggeri er lejefastsættelsen også reguleret. I kommuner omfattet af boligreguleringsloven er hovedprincippet omkostningsbestemt lejefastsættelse, mens lejefastsættelsen i øvrige kommuner sker efter det lejedes værdi. Kun i den begrænsede del af den private lejeboligmasse, der